

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **P. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. RN-670 425 2522-315-PJ, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Lukáši Hlouchovi, Ph.D. ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 33 Ad 10/2022,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 33 Ad 10/2022.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce v řízení o žalobě proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované, která je vedena u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 33 Ad 10/2022, včas namítal podjatost soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D.

[2] Námitku podjatosti odůvodnil žalobce tím, že Krajský soud v Brně od počátku řízení o žalobě, kterou podal žalobce v roce 2015 (tato věc byla vedena pod sp. zn. 33 Ad 16/2015), popírá jeho skutečný zdravotní stav a znemožňuje mu provést důkazy – skutečná lékařská vyšetření, nálezy a posudky, které mají prokazovat jeho argumentaci. V neprovedení navržených důkazů spatřuje žalobce záměr krajského soudu poškodit jeho zdraví. Žalobcova snaha prokázat jeho skutečný zdravotní stav je mařena na úkor jeho zdraví, „*se zřejmým úmyslem poškodit mě nejen na mých právech ze zákona, ale především poškodit mé zdraví, což je dostatečný důvod podjatosti tohoto KS Brno proti mé osobě.*“ Závěrem žalobce uvedl, že odmítá další projednávání a rozhodování věci samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, neboť ten „*si zřejmě již sedum roků libuje v mém utrpení.*“

[3] K námitce podjatosti se vyjádřil samosoudce JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., přičemž uvedl, že nemá k věci ani k osobě žalobce žádný poměr a na výsledku věci není nijak

zainteresován. Dle jeho názoru důvody tvrzené žalobcem nezakládají důvod pro vyloučení jeho osoby v dané věci, neboť se opírají o jeho postup v předcházejících věcech téhož žalobce.

[4] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, „*jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“

[5] Záruka rozhodování věci nezávislým a nestranným soudcem patří mezi součásti práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Nestrannost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii nestrannosti je třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaujatý vztah, tj. okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (shodně též nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04, N 159/35 SbNU 181).

[6] Jak Ústavní soud uvedl v nálezu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti. Při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být. K vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16). Zákon přitom výslovně stanoví, že takovým

pokračování

důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[8] V projednávané věci žalobce žádný konkrétní závažný důvod, pro který by bylo možné dovozovat podjatost shora jmenovaného soudce, neuvedl. Jeho námitka podjatosti, vznesená vůči soudci JUDr. Lukáši Hlouchovi, Ph.D., nemůže obstát, neboť se týká presumovaného „*postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“, tj. důvodů, které podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce z rozhodování být nemohou. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné důvody, které by podjatosti soudce nasvědčovaly. Nesouhlas žalobce s předchozím rozhodováním soudce důvodem jeho podjatosti být nemůže.

[9] S ohledem na shora uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že námitka podjatosti vznesená vůči soudci JUDr. Lukáši Hlouchovi, Ph.D. není důvodná, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2022

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu